

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 358, desembre 2017

2018

CAMÍ RAL, MIL METRES DE PASSEIG I COMERÇ BON NADAL I FELIÇ 2018

RESTAURANT

Bravel
1942
PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

COLOME

TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

Mas Vell
RESTAURANT
PIZZERIA
Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

immoMasnou
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
COMPRA / VENDA / LLOGUER
Pl. de la Llibertat, 14
Pl. Ramón y Cajal, 1
93 540 50 07
www.immomasnou.com
visiteu-nos

Frankfurt
Barera
Als vespres fem
comandes a domicili
Minim 15€
93 555 78 94
Prat de la Ribra, 98

LA XIXONENCA
ELS TORRONS DE
TOTA LA VIDA
BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

finques
OCATA
M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

gabinet
OCATA
M. de Déu del Carme, 1
93 555 14 73

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2017!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 14 DE GENER DEL 2018,
A 2/4 DE 12 (11.30) DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol, Lluís Valls

Portada: El nostre Nadal

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Concert de Nadal Coral Xabec

★ Dissabte 23, a les 8 del
vespre, a la Parròquia de
Sant Pere del Masnou.
Més info. pàg. 30

.....

Et convidem a fer-te soci de Gent del Masnou

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

★ Costat del cinema La Gaudria

.....

L'article d'Històries de la
Vila, de Joan Muray,
hauria correspost, atès el
tema, al butlletí del mes
de novembre, que no va
poder sortir.

La Redacció

Editorial

Per Nadal, cada ovella al seu corral.

Després del parèntesi d'un mes ja ens torneu a tenir aquí amb tota normalitat per fer-vos arribar les nostres notícies i articles, en la confiança que segueixin mereixent el vostre interès.

El 3 de novembre passat, les publicacions que detallem tot seguit: El Punt Avui, l'Esportiu, Vilaweb, El Nacional, Nació Digital, Diari Ara, Directe, El Temps, Enderrock, Racó Català, El Vallenc, Nova Conca, Esguard, L'Opció, Sàpiens, Descobrir, El Món, Bonart, Tot Sant Cugat, Tot Cerdanyola, Tot Rubí, El Món Terrassa i Revista Mirall, van signar l'editorial conjunt que reproduïm literalment:

Amb el govern legítim de Catalunya. A més d'aquest empresonament preventiu del vicepresident, set consellers i un exconseller, la resta del govern i el president Carles Puigdemont són a Bèlgica, pendents d'una ordre de detenció internacional. Per completar aquest escamí, la setmana que ve hauran de prestar declaració la presidenta del Parlament i cinc membres de la mesa, afectats també per les mateixes acusacions. Les principals autoritats del país i els dirigents de dues grans organitzacions civils han estat objecte d'unes mesures repressives que obren un fosc panorama.

Pel bé de la democràcia i de la pau, cal que els membres del govern legítim de Catalunya siguin alliberats i que, juntament amb els exiliats, puguin reprendre les seves funcions. Cal que es normalitzi el funcionament sobirà del Parlament de Catalunya. Cal que es tanquin els sumaris oberts contra centenars d'alcaldes, càrrecs públics i d'altres ciutadans. I que no es repeteixin episodis de violència contra la població civil com els del dia 1 d'octubre durant la celebració del referèndum.

Cal que les institucions internacionals es facin càrrec que Catalunya és una nació, que no és un invent i que les seves legítimes peticions de democràcia per resoldre el conflicte amb l'Estat Espanyol han de ser ateses. La nació catalana no serà silenciada amb mesures repressives. Cal que els drets democràtics i nacionals siguin respectats en un context de civisme i tolerància. Tot i el temps transcorregut i que els esdeveniments polítics se succeeixen a velocitat de vertigen, bona part de les demandes d'aquest editorial són malauradament vigents avui, motiu pel qual també les compartim i subscriuim en el seu contingut i esperit de fons.

Esperem que les eleccions del 21D, tot i la irregularitat de la seva convocatòria, es puguin celebrar amb respecte per les diferents opcions i que el resultat, sigui quin sigui, es pugui aplicar d'acord amb els valors de la democràcia i la pau.

Per Nadal, cada ovella al seu corral, mai tan ben dit.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
NADALA Esteve Pujol	5
IN MEMÒRIAM Josep Vendrell	7
VIVÈNCIES Pep Parés	8
SOBRE L'ADOCOTRINAMENT ESCOLAR Pere Martí Bertran	9
SIGUEM OPTIMISTES, HOME! Joan Camps	10
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	11
BÚSTIA OBERTA	11
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	14
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	18
SOM Por a la por Oriol Lugo	18
DITES POPULARS (41) Albert Vidal	19
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	21
HISTÒRIA IMPRESCINDIBLE Jaume Clotet i Lluís Valls	22
MORRO DE SÃO PAULO Joan Maresma Duran	26
LA CORAL XABEC CANTA A VIC Esteve Pujol	27
LA PUNTA DE LA LLENGUA (91) Esteve Pujol	27
GENT DEL MASNOU INFORMA	30

LLAR D'INFANTS

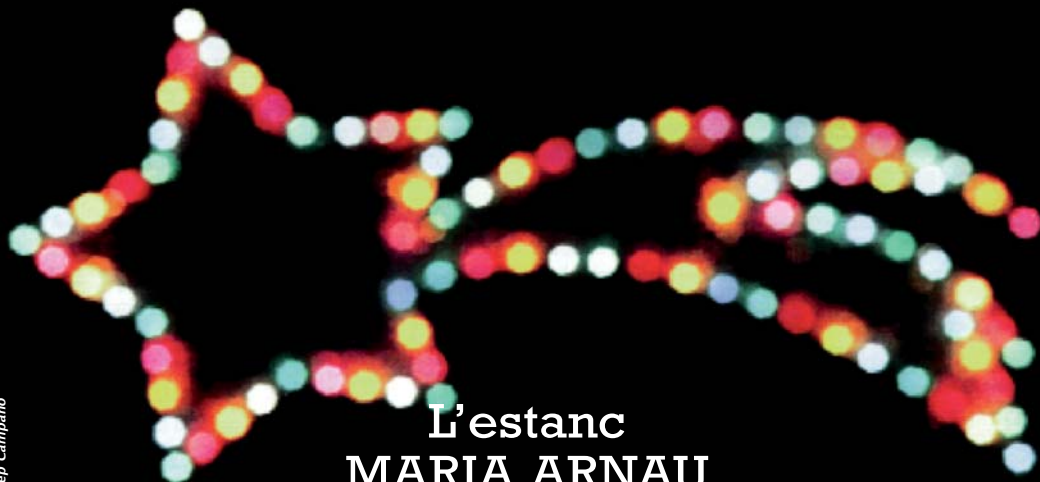
**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

93 555 57 11

El Masnou

Fotografia de Josep Campano

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja
**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · CIGARRETS ELECTRÒNICS · REGALS
GUARNIMENTS PER AL NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 782 22 97

Nadal 2017

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta directiva, s'afegeix als sentiments –amarats de compassió i de tendresa– i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de *Gent del Masnou*– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2018.

ELS GOSSOS DE LLÀTZER, EL POBRE

Un pobre que es deia Llàtzer s'estava ajagut vora el seu portal; (... ..) fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres. (Lc 16,20-21)

Maria li'n feu contalla
quan Jesús ja era grandet:

– Jesús meu, quan tu vas néixer
a l'estable de Betlem,
hi havia un vell miserable
ajagut en el portal.

Ple de nafres –era lepra
deia la gent de l'entorn–;
fos el que fos, feia pena.
Ajaçats com ell, uns gossos
mig badallen, mig mandregen,
i roseguen el que poden.

Els cans tenen el seu cor,
que batega amb els més pobres;
a Llàtzer daven consol
tot llepant-li les ferides,
com fan amb els seus cadells
quan s'han fet mal i gemeguen.

– Així, mare, aquells gossets
–el Fill fa encuriosit–
no eren d'aquells que mosseguen,
vull dir que no eren dolents,
que fins i tot estimaven,
com podien, aquell Llàtzer.–

Sí, vailet; que aquell Nadal
no tan sols va haver-hi àngels,
rabadans, pastors i mags
–diu la mare amb veu commosa–;
que sempre hi ha, barrejada
amb la dolcesa, amargor.

– No hi havia ningú, mare,
que donés menjar al captaire?
–que fa el noi badant els ulls.
– Li vam dar del que teníem;
no era gaire, era ben poc;
que el qui poc té encara dona.

Quan Jesús ja va ser gran
recordava aquella història
i deia: –“Hi havia un ric
ben vestit i gran golafre.
Al portal del seu palau
amb els gossos jeia Llàtzer.

Pobre i ric es van morir.
El pobrissó va a la glòria;
el potentat, al dolor;
– Llàtzer, Llàtzer, un xic d'aigua
–suplica amb crits el golut–,
que aquestes flames m'arbořen.

Déu li respon: –Pobre ric,
vas tenir de tot i massa;
mes Llàtzer no tingué res,
només uns gossos llepaires.
Han canviat els papers.
Ara és tard, ric pidolaire!”

Jesús, recordant Betlem
i el que li explicà la mare,
fa moixaines a un cadell
que se li enfila a la falda.

Esteve Pujol i Pons

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Desembre 2017 --

1	divendres	Ocata
2	dissabte	Riera
3	diumenge	Riera
4	dilluns	Viamar
5	dimarts	Aymar
6	dimecres	Aymar
7	dijous	Dominguez
8	divendres	Dominguez Festa de la Puríssima
9	dissabte	Fàbregas
10	diumenge	Fàbregas
11	dilluns	Riera
12	dimarts	Aymar
13	dimecres	Ocata
14	dijous	Dominguez
15	divendres	Fàbregas
16	dissabte	Viamar
17	diumenge	Viamar
18	dilluns	Riera
19	dimarts	Ocata
20	dimecres	Aymar
21	dijous	Fàbregas
22	divendres	Viamar
23	dissabte	Riera
24	diumenge	Fàbregas
25	dilluns	Fàbregas Nadal
26	dimarts	Fàbregas St Esteve
27	dimecres	Dominguez
28	dijous	Aymar

29	divendres	Ocata
30	dissabte	Riera
31	diumenge	Riera

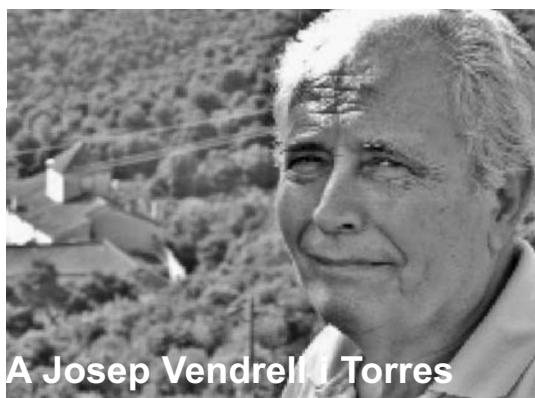
 Bon Nadal
-- Gener 2018 --

1	dilluns	Riera Cap d'Any
2	dimarts	Fàbregas
3	dimecres	Viamar
4	dijous	Dominguez
5	divendres	Ocata
6	dissabte	Ocata Reis
7	diumenge	Ocata
8	dilluns	Fàbregas
9	dimarts	Riera
10	dimecres	Fàbregas
11	dijous	Viamar
12	divendres	Ocata
13	dissabte	Aymar
14	diumenge	Aymar xxvTrobada de nadons
15	dilluns	Viamar
16	dimarts	Dominguez
17	dimecres	Aymar
18	dijous	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

In memòriam de Josep Vendrell i Torres

A Josep Vendrell i Torres

La campana de Sant Pere
toca trista, sona a mort,
recita un miserere
per l'amic, pare i consort.

Nang!, repica un cop més,
nang!, amb rítmica cadència
nang!, comiat pel qui no hi és,
nang!, estimada absència.

Nang!...,
Ens recorda el seu batall
el so nítid d'una enclusa,
quan el rítmic cop de mall
dona forma, adés confusa,
quan es forja el dur metall.

Nang!...,
Josep, ets forjador de mena;
d'una família molt estimada,
d'amics a qui no gires l'esquena,
de concòrdies per a qui vol empara,
de vincles vilatans sens tara;
que gran és la nostra pena!
Gràcies.

Ara enfiles el camí etern
en silenci sense dir res...
però amb esperit i pas ferm;
practica, doncs, l'ofici après
de manyà, obrint panys al cel
per entrar-hi tot cristià fidel.

Jaume Boadella

El Masnou, 19 de novembre del 2017

A L'AMIC JOSEP VENDRELL

Paraules llegides per Joan Casals a les exèquies del proppassat 21 de novembre.

És l'hora dels adéus, amic Josep.

Amb l'amic Josep havíem cantat moltes vegades la cançó dels adeus, agafats de les mans tot fent rotllana. Tal com diu la coneguda cançó: *...No és un adeu per sempre, és un adeu per un instant...* i així ho volem creure avui, així tenim necessitat de creure-ho, perquè se'ns fa costerut pensar que pugui ser un adéu sense retorn, sense retrobament.

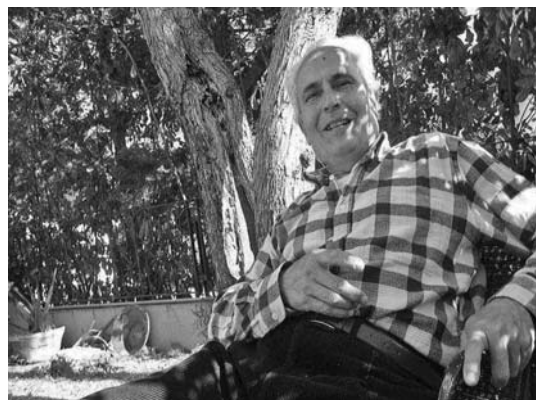
Tristos però esperançats, en aquest moment del comiat ens venen a la memòria un munt de vivències i trets de la seva personalitat que se'ns fa difícil de condensar en unes breus paraules. Ho intentarem.

Podem dir, sense por d'equivocar-nos, que el Josep ha estat **Sempre a punt** i disposat a **Fer Servei**, actituds adquirides de jove en el seu pas per l'Agrupament Escolta Mare de Déu de la Ruta del Masnou, actituds i valors que l'han acompanyat tota la vida, a casa amb el lliurament de ple a la seva estimada família, al treball amb l'esperit de superació per la feina ben feta, i a la societat amb la seva tasca pacificadora i abnegada exercint com a Jutge de Pau durant un grapat d'anys a la nostra vila. Quantes parelles casades i quants consells que has repartit durant tot aquest temps a qui els ha necessitat!

En la vessant artística l'amic Josep ens ha deixat una bona mostra de creacions que parlen de la seva sensibilitat per la bellesa, algunes de les quals, en ferro forjat, podem contemplar en aquesta mateixa parròquia de Sant Pere i en la del Pilar del Masnou i, en un altre ordre de coses, en la multitud de filigranes poètiques que ha estat capaç de teixir tot forjant paraules i mots com a bon trobador.

Amic Josep, pel que ens has donat durant tots aquests anys al costat nostre, per la teva amistat i lleialtat, pels teus somriures i per les teves tossaderies quan ha fet falta, per la teva humilitat, per la fermesa de les teves conviccions, per tot plegat avui te'n donem les gràcies.

El nostre comiat diu: A reveure si a Déu plau!

Coreografia de l'Atlàntic per a ballarina

Ha estat providencial l'anada a l'Algarve portuguès amb la meva dona aquest novembre. Sortim de casa cap al país veí i deixem una Catalunya convulsa per fets que es trepitgen l'un a l'altre a una velocitat política de vertigen. Desassossec, tensió, indignació; solidaritat, esperança, persistència, il·lusió... Sentir mentides sense rubor de ministres a França o a Anglaterra. A Portugal llegeixo la premsa de l'estat i confirmo els dos relats contradictoris entre el que es diu a Espanya i a Catalunya. Insults, calúmnies, desvergonyiment. Enyoro EL PAÍS d'abans, ara convertit en un diari pendent dels interessos dels seus propietaris i/o l'IBEX-35, amb una tirada molt disminuïda i ple de deutes... S'ho han guanyat a pòls. I que em perdonin els articulistes de qualitat que hi queden. Ho comento perquè em dol especialment. Sense perdre contacte amb Catalunya, la vida es tranquil·litza. Entres pausadament en els nous paisatges i canvies el xip de les percepcions.

Per molt que viatgis a llocs diferents del sud d'Europa, sempre apareixen els Llorets i Salous uniformitzant el que era divers. Amb muntanyes clivellades d'urbanitzacions que polvoritzen el territori, sense ordre ni concert. T'has de posar orelles de burro per veure només el tros de natura que t'interessa: uns illots preciosos arran de platja, unes perforacions de roca per l'onatge potent de l'Atlàntic o la noció del mar inabastable que sempre m'acompanya. Cal anar a la costa que dona a ponent, per sobre del cap de Sant Vicenç, protegida per un parc natural. La part més occidental d'Europa.

Dos records inesborrables: el primer i l'últim dia del viatge, quan em deixí absorbir per l'oceà.

Dia 1. Capvespre. Un cel immens vesava els seus colors al mar. Infinites

tonalitats de gris-de-boira travessades per ratlles de llum, com pinzellades taronges sobre l'Atlàntic. Natura oberta i protegida. Assegut a la roca, podia fer càbales sobre tots els humans que s'han delitat com jo d'aquest teatre del món, només a l'abast de la sensibilitat de qui s'ho mira. Gratuït, de i per a tots. Espectacle que és la història de la terra, que és d'ara i de sempre. On han convergit les admiracions d'homes i dones des de l'antiguitat més pregona. Un bé comú que ens fa sentir part d'un tot.

Dia 7. Capvespre. Una tarda clara i un sol que s'amaga i inunda de foc tot l'horitzó. Onades enormes que avancen lentament, les unes darrere les altres. Dos-cents metres endins d'escura inacabable. Soroll eixordador que esdevé música i ritme a còpia de renéixer constantment.

I una noia ballant amb un tul vermell, prolongació volàtil del seu cos i el seu vestit. Em quedo sorprès, boca-badat, absort! Al fons, una escenografia brutal d'onades i llum amb música d'aigua. I entre aquest món i jo, la fragilitat captivadora d'una dona dansant sobre la sorra. Balla, balla i s'apropa

al mar, toca l'aigua amb els peus descalços. El tul fuig del vent mentre dibuixa a l'aire ales, veles i banderes sobre la llum de l'oceà. Art i natura.

Un sol taronja de contrallum enfosqueix la silueta que és màgia en moviment, la immersió subtil d'un cos en l'atmosfera; gràcil i lleuger, harmoniós i bell. De sobte, els seus peus tornen a tocar l'onada i s'acaba la dansa. Contempla el mar i es gira cap a nosaltres. Camina sobre l'arena, però ja no és ball. De nimfa a persona. De gasela a dona.

He gravat l'última dansa i he retingut el moviment en unes fotos.

Ella és de París i conversem en la llengua amiga.

Alexandra Fadin. Artiste plasticienne et danseuse. LA MATIÈRE EN MOUVEMENT, diu la seva targeta. Hi estic d'acord. Merci, Alexandra!

Sobre l'adoctrinament escolar

Pere Martí i Bertran

Al llarg de 40 anys ben bons, he tingut el privilegi de dedicar-me a l'ensenyament. Ho he fet amb passió, ho reconec, perquè l'assignatura que feia, Llengua i literatura, m'agradava i em semblava, i em sembla, fonamental per entendre el món i per entendre'ns a nosaltres mateixos. Al llarg d'aquests anys n'he vistes de tots colors, però si hi ha coses que he vist clares és que la llibertat de càtedra, sobretot a l'ensenyament secundari i universitari, era un fet gairebé inqüestionable. D'exemples en trobaríem a cabassats, però em limitaré a un de prou significatiu: als professors que feien les classes en castellà perquè els era més fàcil, perquè s'hi sentien més còmodes o per qüestions ideològiques, que també, que jo sàpiga mai cap inspector els va cridar l'atenció, diguéss el que diguéss el projecte lingüístic del centre. I la segona que he vist clara des de sempre és que el sistema d'immersió lingüística va ser, i és, el puntal de la recuperació de la llengua i de la cultura catalanes, ja que el pes de la població immigrada és altíssim al nostre país (ara no em dedicaré a buscar estadístiques, perquè em sembla que tothom ho té clar, i si algú ho dubta, només ha de veure l'evolució de la població catalana –i balear i valenciana– al llarg dels darrers 50 anys). Aquest sistema, habitual a la majoria de països, aquí fa anys que es qüestiona per raons estrictament polítiques i sobretot per part de dos partits clarament espanyolistes, PP (amb les FAES al capdavant) i Ciudadanos. El qüestionen, el difamen, l'ataquen per totes bandes i el venen, sobretot a la resta de l'Estat, com un sistema per eradicar el castellà, per impedir l'ascens social dels immigrants i dels castellanoparlants, etc. Tot mentides i més mentides. Hi furguen i l'ataquen perquè són conscients que és l'instrument bàsic de resistència, i gosaria dir que de supervivència, de la llengua i de la cultura catalanes. En aquests moments, els atacs, com una branca més d'atacs al procés d'in-

dependència, esdevenen encara més furibunds, més descarats o desacomplexats, com us agradi més, perquè ja no ve d'aquí, a l'hora de dir-les més grosses. Tant que s'ha acusat l'escola d'adoctrinament, d'inculcar l'odi a Espanya, de convertir els nens i les nenes i els nois i les noies del país en titelles en mans d'un professorat fanatitzat i separatista (el "rojo" d'abans sembla que no els preocupa tant). No cal que us recordi discursos del senyor Wert, del senyor Albiol, del senyor Rivera..., oi? Quan sento això en directe, i val a dir que pels ambients en què em moc només ho solc sentir quan soc fora de Catalunya, em solc limitar a fer un parell de preguntes: com pot ser que doneu més importància a l'escola que a la família pel que fa a l'educació i, sobretot, a la transmissió d'una ideologia, d'unes maneres de pensar? I la segona: no sabeu que l'Albert Rivera, el flamant líder de Ciudadanos, va fer l'ensenyament a Catalunya i, doncs, amb immersió lingüística inclosa? Quins professors devia tenir? Qui el devia adoctrinar? I acabo, no sense demanar-vos, amics lectors, que no us deixeu entabanar,

que defenseu amb dents i ungles (és un dir, sempre val més fer-ho amb arguments) un sistema educatiu, el nostre, que és plural, inclusiu, democràtic i competent, no ho dubteu, perquè encara tenim una majoria de mestres i de professors que creuen en el que fan, que es reciclen, que no els ve d'una hora a l'hora d'atendre als pares i a la mainada, etc. etc.

Per un país de tots,
decidim escola
catalana

www.somescola.cat

ESCOLA
en Català
NI UN PAS ENRERE!

SIGUEM OPTIMISTES, HOME!

Joan Camps i Ortiz

Les tres últimes morts sobtades que han esquitxat la política constitucional m'han inspirat la sinopsi d'un relat negre: primer fou Rita Barberà d'un infart en un moment que Rajoy no la saludava, tot seguit Miquel Blesa d'un tret al pit quan Aznar l'evitava, i potser la més impactant i recent ha estat Juan Manuel Maza quan, segons el periodista en el programa "Preguntes Freqüents" de TV3, assegurava que Maza anant per lliure ja no agafava el telèfon del seu ministre Catalá, que l'havia nomenat fiscal general de l'estat.

Qui hagi seguit les últimes sèries de TV –"Borgen" danesa, "Scandal" nord-americana o "1993" italiana– podrà deduir l'èxit televisiu que indicis tan reals, tràgics i coincidents com aquests poden provocar a un bon guionista. Un projecte que s'hauria de fer amb totes les prevencions legals i, per evitar maldecaps judicials, posar-hi un prefaci semblant als que encapçalen les citades sèries: **Aquest relat, tot i que descriu llocs, personatges, empreses i organitzacions en un context real, són fruit de la imaginació creativa, purament fictícies com ho són també la seva participació en els fets.** Tots sabem que ara cal filar molt prim interpretant indicis raonables, donat que les ratlles vermelles encerclades pel 155 fan temerari verbalitzar, manifestar o escriure amb procacitat i llibertat creativa.

Avui m'ha florit un lliri blanc al balcó i, en tallar-lo i agafar-lo amb la mà, m'ha semblat adient recordar als creients que les morts sobtades a l'igual que les anomenades morts naturals són voluntat del Creador, o sigui un caprici i també un bé de Déu per evitar que uns quants elegits deixin de patir aquest món, que gràcies a Déu cada dia que passa s'assembla més a un dantesco infern. Avisar-los també de confessar els pecats mortals, no sigui que la mort sobtada els envii a l'infern etern, molt pitjor que l'infern terrenal enmig del foc de les guerres cruentes i les brases d'una esclavitud creixent.

També seria bo que els polítics entrats en campanya electoral no es refiïn de la tolerància permissiva de la Constitució del 77, que els permet dir-les de l'alçada d'un campanar i, en incomplir les promeses, ningú no els passa factura, no sigui que en la seva obsessió d'enganyar tothom, davant del perill d'una mort brusca es trobin de pet davant el Sumaríssim condemnats a sofriments pitjors que els de la Santa Inquisició.

Sóc pessimista de mena, però amb el lliri a la mà faig acte de fe que l'Arrimadas pot ser la presidenta de tots els catalans, fins i tot dels qui van ser apallissats per votar el referèndum, que l'Albiol té pasta de salvador de nens que es troben en mans d'una l'escola catalana que els perverteix, que l'Iceta té tot el que s'ha de tenir per alliberar els catalans posant-nos a les rodes del carro que lidera Rajoy i que en Domènech serà el millor nedador guardant la roba però sense posar peix al cova, la versió esquerrana de ser punta i alcavota del clau dels que no saben què votar. Dels exiliats i engarjolats del 155, no m'atreveixo a parlar-ne; voldria demanar cridant i clamant per la seva llibertat, ja que a mi em consta que són bona gent; però quan sento a dir que la bona gent són la Barberà, en Blesa i en Maza, dubto de posar-los al mateix sac. Amb la semàntica es pot ser pervers; fixeu-vos en el mal ús que es fa de "democràcia" i "justícia" i com es

dignifiquen "violència policial" i "proporcionalitat" en veus constitucionals. Parlar bé dels morts és políticament correcte, acceptem-ho piadosament! Però als presos polítics a les presons de l'altiplà i dels hostes a l'UE amb ordre espanyola de detenció i d'extradició, em costa aplicar-los el qualificatiu de bones persones que s'aplica piadosament als morts, no sé si gràcies a Déu, però ells circumstancialment estan vius, per això no els cal l'escalf piadós que es concedeix als traspassats, siguin o no bones persones el temps ja ho dirà, però de moment el millor que podem dir d'ells sense equivocar-nos és que encara són de molt bon fiar i confiança. El mèrit principal és que la república catalana és més viva que mai i que la seva realitat encara pot ser possible pacíficament. No és que confii gaire en l'UE, però si Rajoy, Sánchez, Iglesias o Rivera són els intermediaris que han de defensar els interessos dels catalans, les ganes de fugir corrents de l'estat espanyol són galopants. Si amb la coacció desfermada amb porres i bales de goma de l'1 d'octubre vam ser més de dos milions els qui vam anar a votar i guanyar, siguem lleials als principis democràtics posant la raó contra la violència i fem del 155 el plebiscit que refermi les nostres conviccions, i acceptem el resultat sense renunciar mai a ser protagonistes directes del nostre futur en llibertat.

Arran de sòl

Pledebuit

Com sempre, pixaré fora de test, en el sentit més literal de la paraula, ja que sóc un ca educat i cívici i pixo als «pipicans», quan n'hi ha.

Ara, però, m'ho heu posat difícil, ja que les normes municipals especifiquen que, quan un quisso deixa anar la seva «pluja daurada», el seu propietari ha de ruixar el lloc amb aigua. Ho trobo perfecte, ja era hora, ja que no sols era empenyador per la pudor sinó pel fet que la corrosió malmet el mobiliari públic. Deia que ho tenia difícil, ja que, com sabeu, sóc un ca lliure, sense amo, i d'aquesta forma ja em direu qui tira l'aigua per mi. Jo, encara que vulgui, tampoc no ho puc fer, perquè ja em direu on cony porto l'ampolleta d'aigua; i, suposant que me la pengés al lloc amb una motxilla, ja em direu com l'agafo i la tiro sobre els orins.

Només em queda una solució, aguantar-me de fer-ho mentre sigui pel carrer i desbotar quan arribi a casa. Hauré d'aplicar aquella antiga dita, referida al lloc de feina de la gent, i que deia que s'ha de sortir de casa: menjat, pixat i cagat.

L'únic problema, si més no per a mi i altres gossos lliures (si n'hi ha), és que amb aquesta nova situació és que no podem deixar el nostre rastre o, millor dit, marcar el terreny com hem fet des de la nit dels temps.

Com veieu, ja us he dit al començament que pixaria fora de test, ja que el tema que volia tocar en aquest arran de sòl era d'actualitat. Bé, això també és un dir, ja que des de fa uns mesos, i especialment als darrers, l'actualitat canvia no ja sols entre un mes i l'altre, sinó també d'un dia per l'altre, i fins i tot en hores.

Per tant, deixo l'actualitat i vaig a la meua. L'actualitat la deixo per als cronistes, per als polítics, per als polítics i per a tots els xerraires de bar, de plaça o del que sigui.

Tornant a la norma municipal, he de dir que, deixant els meus inconvenients, la trobo perfecta, ja era hora. I pel que he comprovat, he vist força gent que la compleix, com la de recollir els excrements. Sembla que la gent, especialment en hores concorregudes, és més cívica; però si sortiu en hores com el migdia, mentre la majoria està dinant, o als vespres, quan molts ja són a casa, la norma se'n va a fer punyetes.

Abans he parlat dels «pipicans», que, per cert, no veig per enlloc. Oh, i de fa temps, sort que aquest menester el faig abans de sortir de casa, i seria una emergència i, per sort, poques vegades t'hi pots trobar.

I ja que parlo de problemes «aquàtics», aprofito per dir que, si més no al Camí Ral, n'hi ha un, especialment quan plou o quan la brigada rega. És degut a les rajoles que ballen claqué per culpa d'estar poc fixades a terra, i als cotxes que hi pugen, que amb el seu pes, les belluguen. Aleshores, quan hom hi passa, t'esquitxen els baixos, a vosaltres sabates i cames, i a nosaltres les nostres peludes potes.

A voltes, quan he vist col·locar noves rajoles, sembla talment que les enganxin amb saliva dejuna.

Apa, bup, bup.

b o ú s t A
n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreviar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

AGRAÏMENTS DE L'IRONMAN AL PAS PEL MASNOU

Volem donar la gràcies a les entitats que, el passat 30 de setembre, varen col·laborar i donar suport al pas de les bicicletes de l'Ironman pel Masnou.

A Sílvia Folch, per l'Ajuntament, a l'equip de d'urgències de Can Ruti, als Tabalers del Most i del Vi d'Alella, als Tabalers del Masnou, al sr. Piera (Vermut Cisa), al Casino del Masnou i tots els voluntaris que van fer possible un dissabte tan intens i divertit. Moltes gràcies.

Jordi Pérez,

Director d'Ironman Barcelona

Enric Mudarra

Director voluntaris Baix Maresme

AMICS I AMIGUES DEL BUTLLETÍ DE GENT DEL MASNOU,

Ciceró, fa gairebé dos mil cent anys, deia (i no pensava pas en l'1 d'octubre d'enguany) en el discurs en defensa d'Aulus Cecina:

"Cregué que era propi d'un home assenyat de no recórrer a les armes en una qüestió que s'havia de decidir segons el dret."

"No hi ha res tan contrari al dret com la violència ni res tan enemic de la justícia com el fet de reunir gent i armarla."

"Només s'alleuja amb la sentència i el càstig el dolor d'haver estat ferit en la dignitat d'home lliure."

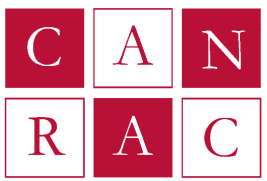
"Seria enganyador per a tot-hom que hi hagués algun cas en què el que s'ha fet a mà armada no pogués ser anul·lat pel dret."

"¿Tu sostindràs que no hi ha hagut violència pel fet de no haver-hi hagut sang ni mortaldat? Tanmateix, t'asseguro que exèrcits ben grans sovint han estat repel·lits i posats en fuga només pel terror i per l'escomesa dels enemics, sense haver tingut, no solament cap mort, sinó tampoc cap ferit. [...] No és pas l'única la violència que es fa al nostre cos i contra la nostra vida; també ho és, i molt més greu, la que, creant-nos un perill de mort, es val de la por per aterrir-nos i fer-nos cedir moltes vegades el nostre lloc i la nostra posició. Per això hi ha homes que sovint, ferits i tot, encara que llur cos perd forces, no perden el valor ni abandonen el lloc que s'han proposat de defensar; en canvi, d'altres reculen sense haver estat ferits. No hi ha dubte, doncs, que aterrir l'ànima és fer una violència més gran que no pas infligir ferides al cos."

"¿Una ferida infligida al cos farà més manifesta la vostra violència que un esglai de l'ànima?"

"Hi ha violència sempre que se'ns crea un perill per obligar-nos a abandonar un lloc o per impedir-nos d'acostar-nos-hi."

Esteve Pujol i Pons

ELS NOSTRES PLATS PER A AQUESTES FESTES

Primers

Sopa de galets i pilota.

Brou de Nadal

Canelons:

- D'ànec i foie.
- De carn.
- D'espinacs.
- Vegetarians.

Segons

Espatlla de porc sencera al forn, amb salsa de ceps

Rodons de pollastre, farcits i rostits al forn:

- **Músic:** prunes, pinyons, panses i orellanes.
- **Montserrat:** pernil cuit, ou dur i olives.
- **Ramon:** pernil cuit, formatge i foigràs.
- **Blanc i negre:** pernil cuit, formatge i prunes.
- **Nadal:** carn picada, ou dur, prunes i pinyons

Cuixa de pollastre de pagès amb prunes i pinyons.

Pollastre de pagès amb prunes i pinyons

Picantons farcits

Calamars farcits

Bones festes de Nadal

Comandes a: www.canrac.com o bé a la botiga fins al dimecres 13
Mestres Villà, 101, el Masnou - 93 555 16 64

MARISA VILA

Perruqueria Mixta

Bon Nadal

Jaume I, 2 · 93 555 96 52
el Masnou
NO TANQUEM AL MIGDIA
Hores conviudes

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

MICHELIN

CENTRAL
PNEUMATIC

Bon Nadal

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

david
pastisser

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre
Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03

(Millor Mestre
Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Històries de la vila

Joan Muray

EL MASNOU 1871-1880 estadística de mortalitat

En aquest mes de novembre, al començament del qual s'escau la commemoració del Dia dels Difunts, he escrit aquestes històries relacionades amb la mortalitat a la nostra vila en un període determinat. És un estudi força interessant, fet com a treball de doctorat de dos metges, tal com esmento al final.

Primer veurem unes dades i dates referents al Masnou d'aquell temps, per posar-nos en situació. Són aquestes:

La vila del Masnou, en les dates que ens ocupen, segons el cens, tenia una població força oscil·lant; vegem-ne dues dates al seu entorn:

- Cens de 1860 4.036 habitant
- Ídem de 1900 3.396 «

Com podem observar, onze anys abans de la primera data de l'estudi tenia un xic més de 4.000 habitants, per a després, quaranta anys més tard, haver-ne minvat sis-cents quaranta. Un fet força considerable.

Aquest descens de més de sis-cents habitants del Masnou no fou degut a cap epidèmia forta, tot i que, com veureu més endavant, hi hagué un bon nombre de defuncions degudes a

Vista exterior del Cementiri. Fons Salvany

unes malalties concretes, que a voltes tenen un índex més elevat que en altres períodes. El fort descens d'habitants fou degut a la crisi de la marina de vela, que feu que molts masnovins emigressin, sobretot a Amèrica del Sud, a la recerca de millors condicions.

Abans de continuar, diguem per què escolliren entre 1871 i 1880 per a aquest estudi; fou simplement perquè la data en què s'implantà el Registre Civil a tot l'estat fou a la primera de les dates, per tant, escolliren la primera dècada d'aquest registre.

L'estudi està fet triant l'edat mitjana de la població masnovina, que aleshores era entre els 20 i el 40 anys. Edats en què la mortalitat no hauria de ser tan freqüent, com podia ser en aquells temps la mortalitat infantil, i la dels ancians, que ja és altra cosa.

Ara vegem quants morts hi hagué en aquests deu anys entre l'edat mitjana de la població del Masnou, i les causes mèdiques:

• Per tuberculosi.....	46
• Febre tifoidal.....	18
• Accident vascular cerebral.....	8
• Verola.....	7
• Part i puerperi.....	7
• Cardiopatia.....	5
• Pneumònia.....	4
• Meningitis.....	3
• Febre reumàtica.....	3
• Pericarditis.....	3
• Hemorràgia digestiva.....	2
• Hepatopatia.....	2
• Accident.....	2
• Càncer de mama.....	1
• Peritonitis.....	1
• Hepatitis.....	1
• Litiasi biliar.....	1
• Nefropatia.....	1
• (estovament de l'estómac).....	1

Com veiem, la principal causa de mort entre els masnovins que tenien entre 20 i 40 anys, en aquells anys de 1871 a 1880, era la tuberculosi, la qual cosa representava el 37,70% dels morts. Aquesta malaltia infecciosa era la que feia més estralls en aquells temps. La segona causa era la febre tifoidal, que fou causa de 18 morts, també de la franja de l'edat mitjana d'aquell temps.

La resta, com accident vascular cerebral, verola, part i puerperi, cardiopa-

Enterrament d'abans. Foto Quirser

tia, pneumònia, meningitis, febre reumàtica, pericarditis, hemorràgia digestiva, hepatopatia i accident van descendent progressivament. Tot i que entre les dones la mort de part i p/o puerperi encara era una causa freqüent de mort; i també podem veure que l'hepatopatia produí dos morts, però no aclareix a quina malaltia del fetge es refereix, ja que n'hi ha una que és per la ingesta excessiva d'alcohol, i l'altra per excés de greix al fetge.

I com a mostra de malalties que només causaren una mort tenim: càncer de mama, peritonitis, hepatitis, litiasi biliar, nefropatia i una que hi ha amb interrogant, ja que no es pot

Parròquia de Sant Pere abans de la Guerra Civil del 36

saber a quina deu correspondre. Aquest estudi també ens dona un apunt sobre les professions dels difunts. En el cas de les dones, en la majoria posa «sus labores», en dues diu «mujer», donant a entendre que és utilitzat com a sinònim de l'anterior, i només en una posa que era «sirvienta». En canvi, entre els homes, les professions són les següents: 6 capitans, 2 carreters, 2 jornalers, i tintorer, forner, porter, carrabiner i comerciant, tots amb un de cada.

A part de l'estudi que he agafat de

Vista des de Can Teixidor. Any 1880

referència, hi ha una altra estadística, referida només a capitans de la marina del Masnou, també del mateix període, 1871 i 1880, que, agafant la mateixa franja d'edat, entre els 20 i els 40 anys, ens dóna xifres de mortalitat molt superiors. No és que el treball esmentat sigui erroni, sinó que només abasta els qui moriren al Masnou i, en canvi, a l'estadística, hi tenim els qui moriren fora de casa, especificant el lloc. És aquesta:

• Morts al Masnou.....	12
• Ídem a l'Argentina.....	5
• Ídem al Brasil.....	4
• Ídem a Cuba.....	4
• Ídem en alta mar.....	4
• Ídem a Manila.....	2

• Ídem a l'Uruguai.....	1
• Ídem en naufragi.....	1

Com podeu comprovar, en aquest període de 1871 a 1880, moriren 33 capitans, només 12 al Masnou, altres en els diferents destins on els portava la càrrega, i 4 en alta mar, que vol dir que emmalaltiren bo i navegant i foren enterrats a mar. Només 1 va morir en naufragi.

FONS CONSULTATS

- GIMBERNAT. Revista Catalana d'Història de la Medicina i de la Ciència. Actes-Volum I. Viè Congrès d'Història de la Medicina Catalana. Volum XIII. Barcelona 1990. De Lluís Roca i Tey i Jaume Roca i Iglesias.
- Arxiu Biblioteca Joan Muray. El Masnou.

Camí del Cementiri principis dels 60 (ara Av. Joan XXIII)

República Argentina, 15, el Masnou
93 540 40 12

www.rclemente.net

rclemente@rclemente.net

Tenim la taula parada per a aquest Nadal!
Bones Festes!

ROCA
Xarcuteries
Des de 1941

Mercat Municipal parada, 41, 93 540 10 61 · Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

LA FRUITA

Per Nadal regala fruita

T'oferim un extens assortit de paneres i centres per a aquestes Festes.

Servei gratuït a domicili en compres mínimes de 20 €

Comandes per Whatsapp al 618 76 35 29 o bé a: elmasnou.lafruita@gmail.com

Mestres Villà, 115 • 93 540 34 74

Bon Nadal

òptica el masnou

Av. Joan XXIII, 39, el Masnou 93 540 30 81

  opticaelmasnoucentre

Materials per a la construcció i la decoració

Homs

www.materialshoms.cat

NOVETAT!
Et podem fer qualsevol color amb pintura

Obert de 7'30 a 18

Dissabte de 8 a 12

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))
Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

www.materialshoms.cat

API
aicat 384

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 • Fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net • info@finquespuig.net

OPEL CORSA Per **99 €/mes**

Entrada **3,431,83€**
Quota **60 mesos**

Quota final de **2.821,52€**
TAE 9,13 %

Inclou
OPEL Star
amb wifi 4G
i Resposta
Automàtica
de Col·lisió

RIJOR S.L.
www.opelmasnou.com

República Argentina, 29 el Masnou 93 540 42 05

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Recorregut artístic i literari per la Seu d'Urgell

L'editorial Andorra, en la seva col·lecció "Art", ens ofereix una obra d'allò més singular en què es complementen com l'anell al dit més de vuitanta aquarel·les del pintor i professor Albert Viladés amb una vintena llarga de textos de l'escriptor Pep Albanell. Tot, com deixen clar el títol i el subtítol, centrat en la Seu d'Urgell i els seus encontorns (1). No hi ha dubte, i no només per la quantitat, que les protagonistes indiscutibles del volum són les aquarel·les, magníficament reproduïdes i triades, que ens permeten de fer una passejada per tots els racons més significatius de la capital de l'Alt Urgell: places com la de Sant Roc, dels Oms, del Carme o de les Monges; carrers com el dels Canonges o el Major; indrets emblemàtics com el Passeig, els escoberts, les mesures, el Pati del Palau episcopal, la catedral i el claustre; sense oblidar llocs que també s'han fet un foradet en aquesta Seu mil·lenària com poden ser la Cooperativa del Cadí, el Seminari, el col·legi de la Salle o la biblioteca de Sant Agustí, entre molts d'altres.

Pel que fa als textos d'en Pep Albanell, molt lligat a la Seu, on va anar a viure des de molt jove i amb la qual ha mantingut molts lligams, malgrat haver-ne marxat gairebé fa cinquanta anys, com ens recorda en un dels textos intro-

ductoris: "Col·laborar en aquest llibre m'ha satisfet molt, ja que m'ha obligat a redescobrir i visitar la ciutat on reposen els meus morts i que vaig deixar aviat farà una cinquantena d'anys, però amb la qual mantinc un constant ritual de retorn." (p. 5). Pel que fa als textos, deia, i malgrat que el mateix Albanell els qualifiqui de "subalterns" (p. 6) respecte de les aquarel·les d'en Viladés, hem de dir que tenen la qualitat de les millors prosas de l'autor de *Ventada de morts* o *El Barcelonauta*. No només s'hi nota l'ofici, també hi trobem la passió, l'amor per uns racons plens de records i de vivències que en molts casos recupera a partir d'anècdotes (quina petita joia la dels fòssils del terra del claustre de la catedral, per exemple!, p. 66), de contrastos entre el passat (el record que ell tenia de l'indret) i el present (com el veu ara que hi ha tornat amb ulls de mig foraster). En poden ser bons exemples textos com els dedicats al Pati del Palau (p. 52-53); a Sant Domènec (p. 76); a la biblioteca de Sant Agustí, que li fa acabar les set ratlles que hi dedica amb aquestes paraules tan certes i encertades: "El nou revivifica el vell." (p. 78); o encara al dedicat al parc del Valira (p. 90), en què lloa les millores que hi ha fet l'administració per dignificar i recuperar l'indret. Són textos que estic segur que no us cansaran, ans tot al contrari, us sabrà greu que s'acabin tan aviat. Són textos que han aconse-

guir plenament, a parer meu, el que pretenia l'autor, com deixa clar en un altre dels tres textos introductoris que ha escrit per al llibre: "Hi vaig donar algunes voltes i em va semblar que els meus textos havien de tenir l'aire lleuger, fresc i espontani d'un apunt fet sobre la marxa, sense massa excessos retòrics. Ni tampoc massa carregats d'informació formal que es pot obtenir millor i més fonamentada en d'altres publicacions." (p. 6). Us ben asseguro que se n'ha sortit, que les seves pinzellades literàries són un complement magnífic a les pinzellades artístiques de les aquarel·les de l'Albert Viladés. Tant de bo tinguéssim un recorregut semblant de moltes altres ciutats de Catalunya.

(1) Albert Viladés (aquarel·les) i Pep Albanell (textos). *La Seu d'Urgell. L'sketchbook d'Albert Viladés*. Editorial Andorra (Col·lecció: "Art"), Andorra la Vella, 2016. 120 pàgines.

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

POR A LA POR

Diuen que la por més gran que tenim els éssers humans és el temor a la mateixa por. Un terror penetrant que posseeix el teu cos i la teva ment. Una sensació de tremolor i d'inquietud constant que neix en el més profund del teu

ésser i s'escampa com una taca d'oli i recorre cada centímetre de la teva ànima. Por a la por o, el que és el mateix, un sentiment negatiu que es retroalimenta i entra en una espiral descendent sense fi.

Així és com molts i moltes ens hem sentit i ens sentim en aquests temps

que corren. Un contagi emocional que només ha fet que cada cop estiguem aparentment més desvalguts i insegurs. Com si ens precipitéssim en un descens sense fi en les entranyes, en les profunditats del mateix temor.

Les persones no som totalment éssers racionals, com alguns ens volen fer creure, som també emocionals. Tan emocionals que a vegades oblidem la nostra condició "d'homo sapiens" i ens apropem més a la dels altres animals. El que hem estat vivint darrerament és la prova de com les emocions i els sentiments col·lectius poden afectar-nos i poden infiltrar-se encara que un no vulgui, encara que un intenti tancar portes i finestres. Perquè vivim en societat, vivim en comunitat, i el que pateixen uns, arriba als altres.

La qüestió no és quedar-se en la por i remoure-s'hi, sinó tot al contrari. Mira directament als ulls d'aquest llop famolenc que només busca alimentar-se de tu, d'allò que més et preocupa i et fa mal. Digues prou. Planta't. No li donis més cabuda. Canvia d'actitud.

M'agradaria compartir un petit truc o joc de paraules que tenen els anglesos i que et pot ajudar en el procés de canvi. Por en anglès es diu "FEAR", i ells fan ús d'una reinterpretació de les seves sigles dient que la por no és res més que un "fake" (fals), "event" (esdeveniment), "appearing" (aparentment), "real" (real). És a dir, que la por no és res més

que el que ens imaginem que pot ser real, però que en realitat és fals. La gran majoria de les teves pors mai no succeiran. No ho dic jo, ho diu el teu passat. ¿Quantes vegades allò que més temies no va acabar passant? Són les històries, o les pel·lícules mentals que ens muntem. I a vegades, som millors directors i directores que el mateix Steven Spielberg.

El problema que agreuja la situació resideix en el fet de muntar-se una pel·lícula de terror col·lectiva. Quan la meva por s'ajunta amb la teva, i la del veí o veïna, i la del company de feina, i la de l'amic i l'amiga...

D'aquesta manera el meu missatge de l'escrit d'aquest mes és: sigues missatger de pau i de valentia. És molt fàcil i morbós recrear-nos en les pors i en els temors, però tots i totes perdem si actu-

em així. Sigues un emissari o emissària de seguretat, de coratge, de decisió. Contagia emocions positives. O com a mínim no donis més veus a les emocions negatives, ja que ens perjudiquen a tots.

De tu depèn escollir què vols sentir i què vols que els altres sentin. És normal sentir temor, i és una part natural, però no ens estanquem en aquesta emoció.

No alimentem aquest llop que només busca la nostra derrota i enfonsament emocional. Tu tries quina emoció vols sentir en tot moment, tu decideixes parlar de seguretat i d'optimisme, o de negativitat i pessimisme.

El llop que tu alimentis és el llop que guanyarà la batalla dins la teva ment i dins el teu cor.

Dites i personatges populars(41)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...que algú ESTÀ DE PEGA?

L'expressió s'aplica a aquella persona que acostuma a tenir mala sort o que totes les coses li van malament en uns moments determinats..

La pega és una matèria enganxosa elaborada amb diferents fórmules que s'utilitza per enganxar diferents elements entre ells; però els pagats eren i són una mena de cataplasmes que es col·loquen sobre la part adolorida del cos durant un temps a fi d'alleugir-ne el mal. Solen desprendre una molesta pudor característica i s'utilitzaven freqüentment en un passat pro-

per, l'aparició de nous medicaments analgèsics ha fet que els pegats hagin caigut en desús pràcticament. Encara avui, però, es troben a les farmàcies pegats que aporten al cos lleugeres

dosis de nicotina, en diversos graus, i que serveixen per anar disminuint el desig de fumar fins a eliminar-lo del tot. Els pegats, per tant, s'associaven a l'existència de malalties o accidents i segurament per això el seu significat va estendre's també cap a altres mals de l'ésser humà relacionats amb la mala sort i el patiment moral.

Segles enrere, quan algú era elegit per a un càrrec públic civil o eclesiàstic i es demanava la seva acceptació per part del poble, aquest cridava *bo!* si s'acceptava o *pega!* si era rebutjat. Igualment passava en els espectacles teatrals o d'altra mena quan les actuacions no eren del grat del públic i aquest cridava *pega!* per fer fora els comedians.

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

26
anys

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Tallers Masnou
G.Oliveras

Taller Multimarca

Ho fem possible cada dia

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocatà) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

El Rebost dels Sentits

Selecció de vins,
alimentació gourmet i utensilis.
Ho vols, ho tens.

Tel. 93 178 22 97
Pg. Roman Fabra 25 · El Masnou
www.elrebotdelsentits.es

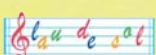
FEM LOTS A MIDA
BONES FESTES!!

TALLER DE MÚSICA EN FAMÍLIA
 Per a nens i nenes de 6 mesos a 3 anys
EN ANGLÈS

AULA DE MÚSICA CLAU DE SOL
 Fios i Calcat, 7-9 el Masnou
637 736 203 Marta colomer martaclaudesol@gmail.com

FINQUES MESLLOC
 LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Auto-servei

FONT

CARNS, EMBOTITS, VERDURES, FLECA, PRECUINATS

PREMSA DIÀRIA

PANERES I LOTS DE NADAL

Lluís Millet, 102. · Tel 93 277 78 17 · El Masnou

La cuina de l'Antònia

El cullerot

Llagostins al cava

Ingredients per a 4 persones

16 llagostins, 1 ampolla de cava brut, 1 tassa de cafè d'oli d'oliva, 1 culleradeta de farina
12 ametlles torrades, 2 alls i julivert

Ara que vénen dies de bogeria, aquí teniu una recepta molt fàcil per a uns convidats inesperats!

1. La base de tot, una bona picada amb els alls, el julivert i les ametlles.
2. Quan estigui tot ben trossejat... hi afegim la farina i l'oli i ho remenem fins a tenir una pasta.
3. Anem posant els llagostins en una cassola en fred i per sobre hi aboquem la picada.
4. Hi vessem mitja ampolla de cava i ho coem uns vuit minuts a partir que comenci a fer xup-xup.
5. Destapem la cassola i ho deixem al foc uns sis minuts més. Vigileu amb el suc; si veieu que els llagostins se l'han begut, n'hi afegiu una mica més. La idea és que quedi sucós per poder sucar.
6. Emplatem i ho decoram amb fulles de julivert.

Tingueu pa a taula o, si voleu, una mica d'arròs blanc o mitja patata bullida.

Per sucar-hi pa! Bon Nadal

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
 Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Editorial Columna. Barcelona 2014

Resumit del llibre per Lluís Valls

No conèixer el nostre passat ens fa ignorants de la nostra història.

Intentarem explicar els fets i, per fer-ho, extractem el llibre de Jaume Clotet "50 moments imprescindibles de la Història de Catalunya". Tothom ha de saber per què fem el que fem i diem el que diem.

Capítols anteriors: **Abril17** (1) Els ibers, (2) Arriben els grecs. **Maig17** (3) La romanització, (4) Indibil i Mandoni. **Juny17** (5) Terra de Gots, (6) La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7) El Pare de la pàtria, (8) La primera independència. **Setembre17** (9) Pau i treva, (10) Els primers textos en català. **Octubre17** (11) La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó, (12) La conquesta de Tortosa i Lleida. **Novembre** –

Continuem.

La batalla de Muret

Durant els segles XI i XII Catalunya va dur a terme una hàbil política d'expansió cap a Occitània. Aquesta estratègia, en un dels territoris amb més pujança d'Europa, consistia a unir en matrimoni els comtes catalans amb dones occitanes de les famílies millors i més fortes.

La culminació d'aquesta política va ser l'enllaç el 1112 entre Ramon Berenguer III i Dolça de Provença, hereva única del comtat de Provença i altres comtats menors. Amb aquest matrimoni el Casal de Barcelona esdevenia una potència regional. La influència catalana va créixer tant a Occitània que va alarmar comtes poderosos de la regió fins i tot els comtes de Tolosa, que van mantenir una pugna política i militar pel control del territori. El rei Pere el Catòlic, besnet de Ramon Berenguer III, va continuar aquesta estratègia i el 1204 es casà amb Maria de Montpeller, per la qual cosa aquesta ciutat rica i pròspera va passar als reis catalans.

En aquests temps, favorables per als catalans, va succeir un fet que ho va capgirar tot. Procedent de Bulgària l'heretgia dels càtars s'escampà per Europa i arrelà molt fortament a Occitània. El catarisme propugnava un retorn a l'essència del cristianisme i rebutjava el poder de Roma i el papa. Molts occitans van abraçar la nova fe i es van crear diversos bisbats càtars a Occitània. El més poderós era a la ciutat d'Albi; per aquesta raó els seus seguidors reberen el nom d'albigesos. L'heretgia va satisfer molts nobles occitans, que la van emparar. Després d'in-

Creu de Tolosa. Sovint es pot confondre popularment amb una creu càtara tot i que no se sap ben bé si va existir una creu càtara.

tentar buscar una solució dialogada, Innocenci III, papa de Roma, va decretar finalment la croada contra els càtars l'any 1209. Davant la manca de poder militar, el papa va oferir l'expedició militar al rei de França Felip II, que va declinar l'oferiment pel seu enfrontament amb els anglesos, però l'ocasió era idònia per controlar els territoris del sud que eren del seu domini, però que pràcticament eren independents. Per aquesta circumstància Felip II va proposar als seus barons que s'hi impliquessin i dirigissin la croada. Un d'ells, Simó de Monfort, va acceptar-ho i es desplaçà amb un potent exèrcit cap a Occitània. Per no enemistar-se amb Pere el Catòlic, els croats no s'endinsaren gaire al comtat de la Provença, tot i que hi havia una important presència de càtars. Per contra, els barons francesos van ser implacables amb d'altres ciutats com Besiers on l'estiu del 1209 exterminaren tota la ciutat i on el nunci del papa Arnau Amalric va dir la con-

guda cita abans de la matança "Mateu-los a tots; Déu reconeixerà els seus". Més tard va caure Carcassona sense lluita ja que el terror s'havia escampat per tot Occitània.

Altres comtats van aguantar l'embat de les forces superiors franceses, però no eren prou forts; a més a més haver estat considerada la guerra una croada provocava un flux constant de nobles europeus per beneficiar-se'n espiritualment. Per aquesta raó els Occitans van demanar ajut a Pere el Catòlic. L'any 2012 el monarca català havia derrotat els musulmans en la batalla de Las Navas de Tolosa i havia pres certes mesures contra els heretges. Era, per tant, reconegut per Roma, fins i tot havia estat coronat pel mateix papa Innocenci III. Si algú podia frenar la croada era ell.

Ara bé, per al rei Pere la qüestió era tot un problema. Si per un costat devia obediència al papa, per l'altre estava unit a la majoria de nobles occitans pels vincles de vassallatge i l'obligava la llei feudal. Si restava al marge del conflicte s'exposava a la invasió francesa i a la pèrdua d'influència de Catalunya dins d'Occitània; si ajudava els occitans s'exposava a ser excomunicat pel papa, i potser que el Principat fos inclòs dins la croada. La tria no era gens fàcil i, escollís el que escollís, sempre en sortia perjudicat. Per guanyar temps va intentar fer d'àrbitre entre les dues parts i fins i tot va cedir a Simó de Monfort, de bona fe, però com a ostatge, el seu fill Jaume, el futur Conqueridor, que llavors tenia quatre

Fortificació a la ruta dels castells càtars a França.

anys.

Finalment, però, els croats van decidir d'esclafar l'heretgia i Pere no va tenir altra opció que involucrar-se en el conflicte i arraconar Simó de Monfort a la ciutat fortificada de Moret. En inferioritat numèrica, sense aliments i sense possibilitats de rebre ajut, els cavallers croats, jugant-s'ho tot a una carta i pensant que el resultat els seria advers, el 12 de setembre de 1213 presentaren batalla a camp obert, però l'efecte sorpresa i la disciplina de la cavalleria francesa es va traduir en una contundent derrota sobre les forces de Pere el Catòlic, que va morir al camp de batalla.

Malgrat la resistència occitana, que es va perllongar uns anys, la derrota va tenir unes conseqüències decisives per a Catalunya. Des de llavors el Casal de Barcelona va deixar de mirar cap al nord per mirar cap al sud. Conquerir els regnes musulmans era ben vist per l'Europa cristiana, i el Mediterrani, llevant i les illes, es convertien en els nous objectius de Catalunya.

La conquesta de Mallorca

Dues batalles protagonitzades per Pere el Catòlic van marcar el futur de l'illa de Mallorca. La batalla de Las Navas de Tolosa al 1212. La derrota va desmembrar l'organització política i institucional del poder musulmà a la península i el valí o governador de l'illa de Mallorca Abu-Yahya Muhà-mmàd ibn Alí va aprofitar la debilitat del califat per governar d'una manera independent i lucrativa, però al mateix temps desprotegida de la força musulmana. La segona batalla fou la caiguda del Casal de Barcelona un any més tard a Muret, tal com acabem d'explicar. i que va fer canviar l'estratègia catalana d'expansió a Occitània per la del Mediterrani.

En els primers anys de regnat de Jaume I, fill de Pere el Catòlic, la seva atenció estava centrada en les revoltes i la dificultat d'establir la seva autoritat entre els nobles catalans. El valí de l'illa de Mallorca, veient la desunió dels catalans, es va considerar prou fort per tolerar alguns atacs pirates musulmans des de les costes mallorquines.

Pintura mural de l'època amb una imatge de la conquesta de Mallorca (fragment)

Aquests atacs eren deslleials al pacte de comerç entre el Principat i l'illa com també la prohibició de la pirateria. Un dels atacs més greus fou la captura i saqueig d'un vaixell comercial català per naus pirates musulmanes l'any 1226. Jaume I va enviar emissaris per recuperar el vaixell, la mercaderia i la tripulació, però la negativa del valí a tornar-ho va ser l'espuma que encengué el foc.

El navegant i comerciant Pere Martell, més conscient que ningú del risc que suposava per al comerç català la pirateria sarraïna, va convocar un sopar a Tarragona el novembre de 1228 on van ser convidats, a part del mateix rei, els nobles més influents del país. La proposta era clara: fer una operació militar a gran escala contra Mallorca.

Tres mesos més tard es debatia en Corts, a Barcelona, la qüestió. L'Església, el rei i els militars es comprometien a tirar endavant la campanya segons el procediment de l'època: aportant homes, naus, diners i queviures. El rei, mancat de recursos, va oferir terres de l'illa als nobles que l'ajudessin militarment i econòmicament i, tot i que no va ser fàcil reunir una flota i un exèrcit, en part per la manca de finançament i la negativa de molts nobles aragonesos a participar en l'expedició, el rei Jaume va aconseguir una host de quinze mil homes entre cavallers muntats, peons, escuders i almogàvers. L'Església també hi va col·laborar amb molts guerrers, sobretot templers. Finalment, i per donar moral a la tropa, tota l'expedició fou beneïda pel papa Gregori IX. El 5 de setembre del 1229 salpaven de Salou més de cent naus cap a Santa Ponça, on arribaren al cap d'uns dies i després d'haver patit un temporal. La

decisió del rei Jaume fou una mica discutida ja que els nobles que l'acompanyaven creien que s'hauria d'haver endarrerit l'expedició fins a la primavera següent.

L'exèrcit mallorquí era superior al català; però, després de derrotar les forces musulmanes del valí, tota la host cristiana posà setge a la ciutat de Madina Mayurqa, població més gran que la Barcelona d'aquell temps. La ciutat era tan gran que les forces de Jaume I no la podien encerclar, per això es van concentrar en només un sector. El setge va durar tres mesos i el rei va fer construir màquines de guerra per atacar la ciutat materialment i psicològicament. S'hi tiraven pedres, però també s'hi llançaven caps de musulmans morts per tal de desmoralitzar la població. Finalment les tropes hi entraren i saquejaren durant setmanes la ciutat tal com els havia promès el rei Jaume. La majoria dels ciutadans foren massacrats o esclavitzats i els qui pogueren fugir van resistir, juntament amb altres guerrers musulmans, a la Serra de Tramuntana fins al 1232, fet que va obligar el rei a tornar a l'illa dues vegades més per dirigir les últimes batalles. Un cop l'illa va quedar pacificada, Jaume I va optar per la substitució; continuar amb el musulmans que havien sobreviscut suposava una futura revolta. Els nous pobladors eren gent de Barcelona, l'Empordà i el Rosselló. Una part també molt important de colonitzadors, gairebé un de cada quatre, eren occitans refugiats a Catalunya després de l'esclafament dels càtars en mans dels francesos. Per aquesta política de repoblació el rei Jaume fou una figura molt estimada a les illes; ja al mateix segle XIII s'homenatjava el rei Conqueridor amb actes d'exaltació.

Caplletra il·lustrada amb imatges de la conquesta

TAULELL PER LA LLIBERTAT

Mai
caminarem
sols

Envia el teu suport als nostres legítims governants
i als presidents de l'ANC i Òmnium empresonats
injustament per l'Estat Espanyol

JORDI CUIXART. Mòdul 1, celda 203

JORDI SANCHEZ. Mòdul 4, celda 213

Centro Penitenciario Madrid V. Soto del Real, M-609. Km. 35
28791 Soto del Real, Madrid

DOLORS BASSA I MERITXELL BORRÀS

Centro Penitenciario Alcalá Meco

Mujeres-Madrid I. Ctra. Alcalá-Meco, Km. 4,5
28803 Alcalá de Henares, Madrid

RAÛL ROMEVA I JOAQUIM FORN. Mòdul 1

ORIOI JUNQUERAS I CARLES MUNDÓ. Mòdul 7

JORDI TURULL I JOSEP RULL. Mòdul 4

Centro Penitenciario Madrid VII. Ctra. M-241, Km. 5,750
28595 Estremera, Madrid

Gràcies pel teu recolzament i col·laboració, val molt!

Concert

2 DESEMBRE 2017

16h · ESTADI OLÍMPIC LLUÍS COMPANYYS

PER LA
LLI
BER
TAT

ELS BENEFICIS
D'AQUEST CONCERT ANIRAN
INTEGRAMENT A LA
CAIXA DE
SOLIDARITAT
caixadesolidaritat.cat

DELS
PRESOS
POLÍTICS

Venda d'entrades:
assemblea.barcelona

Omplim l'estadi olímpic a vessar.

Omplim l'estadi olímpic a vessar.

OMPLIM BRUSSEL·LES

El matí del 7 de desembre,
milers de catalans es
manifestaran pels carrers
del centre de Brussel·les
per reivindicar les llibertats
i drets violats per
l'Estat espanyol i demanar
l'alliberament dels
presos polítics.

informació a:
brusselles.assemblea.si

BONES FESTES

DOS MES DOS

**MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA**

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Eli Vingals

Plata i complements

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

*Perruqueria
CrisAnd*

Enfront de l'Ambulatori del carrer Sant Miquel

1r. de Maig, 24 • Tel. 93 555 38 48 • 08320 El Masnou
Hores convingudes

KÉRASTASE

L'ORÉAL

Carrer Pere Grau, 19, tel. 93 555 41 01, el Masnou

selecció de vins, caves, licors i vins al detall

el celler del mar

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A AQUESTES FESTES
cellerdelmar@ferranpinel.net**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

**VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA**

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Joieria rellotgeria

MASNOVINA

Bon Nadal i Felix Any Nou

C. Barcelona, 9 • 93 555 07 76 el Masnou

ISABEL NEUS

**TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS**

El regal de Nadal.

**Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.**

Fontanills, 2 • Tel. 93 540 26 19

Nou Petit Cafè

*Un ambient selecte
en un espai acollidor.
Vine a tastar la cuina
de caps de setmana*

Plaça d'Ocata, 5 • 93 540 08 66 el Masnou

Morro de São Paulo

Joan Maresma Duran

Américo Vespucio, el navegant florentí del segle XV que va donar nom al *Nou Món*, va ser a *Brasil* diverses vegades. En una d'elles va escriure que, si el paradís havia existit, era a la costa brasilera.

Morro de São Paulo és un poblet costaner que viu del turisme i que té unes platges i uns paisatges paradisiacs. Es troba a l'illa de *Tinharé*, a l'estat brasiler de *Bahia*, a la regió coneguda com a *Costa do Dendê* –el *dendê* és l'oli de la fruita d'una palmera que es fa servir per cuinar i que va ser portada a *Brasil* des de l'Àfrica.

Vam tenir la sort d'estar uns dies aquí. Arribar-hi és tota una aventura. Hi ha tres opcions diferents des de la ciutat de *Salvador de Baía*: per via aèria, marítima o el que en diuen “semiterrestre”, una combinació d'autobús i barca. Nosaltres ens vam decantar per aquesta última. I hi vam trigar més de quatre hores.

Platges de sorra blanca amb palmeres i “mata atlàntica” –la vegetació típica de la franja costanera– formen un escenari idil·lic per descansar i gaudir de la companyia. A *Morro de São Paulo* les platges són conegudes per ordre numèric. La primera és ideal, diuen, per fer submarinisme. La segona és el lloc adient per menjar i sortir al vespre, la tercera és plena d'hotels. A partir de la quarta en endavant tot és més tranquil i s'hi troba poca gent. Llocs ideals per caminar per la sorra, fer una capbussada a l'aigua tèbia del nord-est brasiler, beure una “água de coco”, menjar una “casquinha de sirí” –un refrigeri a base de cranc i peix– o parlar una estona de tot i de res amb els amables habitants de l'illa.

Malauradament, no queden gaires restes de la història d'aquest lloc. La fortalesa *Tapirandú*, construïda a principi del segle XVII per protegir el poble dels atacs holandesos i de la pirateria, és tancada per reformes. Queda la *Fonte Grande*, una cisterna del segle XVIII, que va ser desactivada a principi del segle actual, i l'església –acabada el 1789– de *Nossa Senhora da Luz*, patrona del poble.

A uns 20 minuts a peu es troba la platja de *Gamboa*. Ideal per disfruitar del mar en calma –és més a prop del continent–, de la bonica platja de sorra fina i dels banys d'argila que –ho afirmen rotundament els pobletans– rejoyeneixen...

Hi ha també unes piscines naturals en uns esculls plens de peixos de colors. Els turistes els donen menjar i s'apropen als humans sense por. És possible caminar sobre les pedres –amb calçat– i observar com la marea puja. El lloc es diu *Garapuí* i és possible fruir de la natura, del vent a la cara, del cel blau i al mateix temps contemplar com alguns humans no tenen educació: no poden sortir sense música eixordadora ni parlar cridant...

Que bo que és sortir de la rutina. M'adono que el cap de setmana llarg va ser molt ben aprofitat. I que és per repetir. I encara millor va ser que la Chantal –la filla de la meva cosina Montserrat, la neta de l'oncle Cid i la tia Rosa– va ser aquí.

Bon Nadal

*Si el pla tot és ple de gebre
en rústic i humil pessebre
s'encén el Foc de l'Amor.*

*Foc que al món dona gaubança
I els cors omple d'esperança,
Foc sublim i redemptor!*

*Jesús neix d'uma Donzella
Qui apar l'estel del matí,
Que al seu pas canta l'ocella
I les roses veu florí.*

*El cel riu. La nit és bella.
Canta "Glòria"... un serafi...*

*Davant tanta meravella
tot el món es sent tremí.*

Josep Pujadas Truch

PD. Aquest any he tingut la sort de llegir “Las benévolas”, una novel·la de *Jonahtan Littell* i són les memòries d'un oficial de les SS durant la Segona Guerra Mundial. M'ha semblat un dels millors llibres que he llegit; us el recomano de tot cor. S'hi pot llegir el següent:

“Creo que puedo afirmar como hecho que ha dejado establecido la historia moderna que todo el mundo, o casi, en un conjunto de circunstancias determinado, hace lo que le dicen; y habréis de perdonarme, pero hay pocas probabilidades de que vosotras fuerais la excepción, como tampoco lo fui yo. Si habéis nacido en un país y en una época en que no sólo nadie viene a mataros a la mujer y a los hijos sino que, además, nadie viene a pedirlos que matéis a la mujer y a los hijos de otros, dadle gracias a Dios e id en paz. Pero no descartéis nunca el pensamiento de que a lo mejor tuvisteis más suerte que yo, pero que no sois mejores. Pues si tenéis la arrogancia de creer que lo sois, ahí empieza el peligro”.

Des de la llunyania, em pregunto a qui beneficia aquesta crispació, aquesta manca de diàleg, aquest ball de diners que jo no entenc, aquest ser o no ser a la Unió Europea... A qui afavoreix? Segur que a més d'un.

Gràcies a aquest mal ambient ningú no parla ni de *Gürtel* ni de *Bárceñas* ni del 3% del fill del molt honorable *Pujol* ni de corrupció ni de retallades sanitàries, educatives o de drets laborals, ni dels sous baixos que té la joventut –o els que no són tan joves– ni d'aquesta revolució digital que condemnarà moltes persones a l'atur ni del canvi climàtic –és una realitat– ni de les pensions que no tindrem ni dels negocis que han hagut de tancar des de 2008 ni del munt de persones que han anat engrossint les files de la pobresa.

Alguns pensen que la guerra civil o que la fam dels avis o dels pares o dels oncles no va existir. I em sembla que aquest fet es pot repetir.

Aquestes ratlles van ser escrites a mitjan novembre. No sé si són molt actuals al desembre. En tot cas, espero que els ànims estiguin més tranquils...

Et in terra pax hominibus bonae voluntatis...

LA CORAL XABEC CANTA A VIC

Esteve Pujol i Pons

El proper 14 de desembre farà tres anys que l'Orfeó Vigatà ens va convidar a fer un concert a la seva seu i l'hi vam fer. Enguany ens hi va tornar a invitar i vam anar-hi ben satisfets: si han volgut que repetíssim és que no vam pas deixar-hi mal record, no us sembla?

El diumenge 22 d'octubre a les sis de la tarda ja ens teniu al seu auditori, una església d'un antic convent de Frares Trinitaris al cor de la Ciutat dels Sants.

Era una cantada que convidava a ballar; i, perquè no quedés només en bones intencions, ens hi van acompanyar el Jaume i l'Eva, dansaires de l'Esbart Sant Jordi de l'Orfeó Badaloní, que no era pas la primera vegada que ens oferien el seu bon fer de balladors. Gràcies altra vegada a tots dos; ens vau donar ocasió de tenir una festa més rodona; que bé que ho feu!

Com sempre que fem un concert, dono la llista completa de les peces interpretades per tal que en quedi constància fefaent per a la petita història de la nostra trajectòria musical.

En una primera secció, dos balls prou coneguts i estimats: *Amor que tens ma vida* (pavana anònima del segle XVI) i *El ball de Sant Ferriol* (trad. catalana / J.L.Guzman).

En un segon moment, vam treure el nas fora de casa, almenys pel que fa als

temes i ambients de referència: *Margoton va t'à l'iau* (trad. francesa / F.Poulenc), *Barcarole* (Barbier-Carré / J.Offenbach), *El majo discreto* (F.Periquet / E.Granados) i *El tralalá y el punteado* (F.Periquet / E.Granados), aquesta darrera amb la col·laboració dels dansaires.

D'un tercer graó, el Masnou va ser-ne protagonista —no podia ser d'altra manera—: *El cantaire del Masnou — Vals de les Pepones* (J.Costa), *Les cabòries d'en Peret* (F.Ramentol / G.Maristany / M.Llagostera), també dansada pel Jaume i l'Eva, i *La rondalla de les ones* (F.Ramentol / G.Maristany / M.Llagostera). Ja veieu que la tradició musical de la nostra vila va ser present a Vic.

Com a segell daurat i senyorial, *La Dansa de Castellterçol* (trad. catalana / M.Oltra); inexcusable que els balladors no hi haguessin pres part, oi?

El bis d'aquesta cantada va ser el *Vals de les Pepones* amb la invitació als assistents de ballar-lo tot fent parella amb el Jaume i l'Eva; hi va haver vigatans amb prou entusiasme per acceptar-ho.

Les circumstàncies dels dies intensos que llavors ja estàvem vivint van fer coronar la vetllada amb *Els Segadors*; cantaires i auditori, tots plegats amb entusiasme.

Vam sortir de la capital d'Osona que ja fosquejava, després d'una estona amable de compartir conversa, coca i refresc en els locals de l'Orfeó Vigatà. El nostre agraïment, amics de la Plana; a veure quan ens tornem a veure, que sou de bon retrobar. La Montserrat Llagostera a la direcció; la Bàrbara Llacay al piano; què fariem sense?

Ara ja albirem de ple les cantades de Nadal. No hi falteu pas, masnovins; us hi esperem.

La punta de la llengua (91) Esteve Pujol i Pons

Els verbs tenen un mode anomenat **gerundi**, que fem servir per dir **com** es fan les coses; és, com si diguéssim, un adverbí de manera; així, per exemple, podem arribar CANTANT, RIENT, SALTANT, BALLANT, DORMINT... (que són gerundis), de la mateixa manera que podem arribar BÉ, MALAMENT, DE PRESSA, A POC A POC, RÀPIDAMENT, SILENCIOSAMENT... (que són adverbis).

Hi ha, però, alguns gerundis que fàcilment diem de forma incorrecta; us n'apunto uns quants dels més habituals:

ABSOLENT ~~ABSOLQUENT~~; APAREIXENT ~~APAREQUENT~~; APRENENT ~~APRENUENT~~; ATENENT ~~ATENUENT~~; BEVENT ~~BEQUENT~~; CALENT (de caler o caldre) ~~CALGUENT~~; CAIENT ~~CAIGUENT~~; CLOENT ~~CLOQUENT~~; COMPLAENT ~~COMPLAQUENT~~;

CONFONENT ~~CONFONQUENT~~; CORRENT (de córrer) ~~CORREQUENT~~; COENT ~~COQUENT~~; CONEIXENT ~~CONEQUENT~~; CREIXENT ~~CRESQUENT~~; CREIENT ~~CREQUENT~~; DIENT ~~DIGUENT~~; DOLENT (de doler o doldre) ~~DOLQUENT~~; DUENT ~~DUGUENT~~; ESCRIVINT ~~ESCRIGUENT~~; FONENT ~~FONQUENT~~; JAIENT ~~JAGUENT~~; MOVENT ~~MOQUENT~~; NAIXENT ~~NASQUENT~~; PODENT ~~POQUENT~~; PRENENT ~~PRENUENT~~; RIENT ~~RIGUENT~~; SABENT ~~SAPIQUENT~~; SENT o ESSENT ~~SIGUENT~~; TRAIENT ~~TRAGUENT~~; VENENT ~~VENUENT~~; VENINT ~~VINGUENT~~; VIVINT ~~VISQUENT~~; VALENT (de valer) ~~VALGUENT~~; VOLENT ~~VOLQUENT~~...

Oi que ja veieu que **mai** no els hem d'acabar en -GUENT ni en -SQUENT?

FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com

Nou
Clean
El Masnou

Bugaderia
Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

MOTORCAS
LLOGUER - VENDA - REPARACIÓ
MAQUINÀRIA CONSTRUCCIÓ
BRICOLATGE
JARDINERIA

Tel. 93 540 17 89
c/Garrofers 5, Poligon La Bòbila
El Masnou
Husqvarna

Serralleria
Josep Tallada Vila

Manyans des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

CARNISSERIA

Can
Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bon Nadal

FINQUES

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95
www.fiquesabello.com

MODA ÍNTIMA

Fina

LLENCERIA-COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32 · 679 61 46 23
fsantiagovejero@gmail.com

PROMOCIONS
ARENAS
PUBLICITAT
PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

CARRER
NAVA
FLOS I C
FRANCES
ITÀLIA, R
FLOR, RO
CRISTÒFO
TORRENT V
JOAN LLA

XIC LA TEVA
MASCOTA ÉS
XIC?

Perruqueria
canina i felina

10+4 Dte. en tots
els accessoris
fins a finals de
desembre

Passeig Roman Fabra, 19
93 540 37 93 · 607 22 77 72
El Masnou
www.xicmasnou.com

El Rebost
dels Sentits

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet
Entreu a la nostra pàgina
www.elrebostdelsentits.es

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

Masnouballet

DANSA CLÀSSICA
NIVELLS FORMATIUS
ALTRES DISCIPLINES

De 3 anys fins a adults

Itàlia, 1-3, el Masnou
678 917 570 - 686 333 662
www.facebook.com

Anem al gra

Llegums, cereals,
llavors, fruits secs,
sèmols, ous ecològics

ITÀLIA, 46, 93 141 54 43
625 20 83 57
www.anemalgra.cat

 mareny veterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

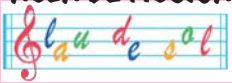
Centre de podologia
ANTEM

Nou tractament
amb làser per a
fongs, berrugues,
ulls de poll i dolor.

Horari: de dill. a dv.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 19
dissabte de 9 a 13. Dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

AULA DE MÚSICA

Cursos intensius
de música en família
i d'instruments

Flos i Calcat, 7-9 53,
637 736 203
@aulaclaudesol
www.claudesol.net
martaclaudesol@gmail.com

**Estanc
Maria Arnau**

Tabacs
Cava de cigars
Regals
Papereria
Fotocòpies

Navarra, 51
93 782 22 97
el Masnou

LA PLAÇA NOVA US DESITJA

i felic 2018

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS
MASNOU, SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

**RERS
ARRA,
CALCAT,
MACIÀ,
ROGER DE
MÀ FABRA,
OL COLOM,
VALLMORA I
LAMPALLAS**

SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares
Joan Llampallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

CARRAU

Competició
Amb seguretat

Banc de proves
Navarra, 13
Taller: 93 540 18 91
Servei oficial:
Aprilia, HONDA,
YAMAHA

**FRUITTIS
TAVERO**

Fruites i verdures
de proximitat
Servei a domicili
Navarra, 76, cantonada
amb Cristòfol Colom
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruitistabero>

FIRSTSTOP
www.firststopmasnou.com

Pneumàtics
Masnou
Pneumàtics
i mecànica
ràpida

BRIDGESTONE
Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71

La Moreneta
PASTISSERIA · CONFITERIA

ITÀLIA, 31
TEL. 93 555 35 64

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Francesc Macià, 29
93 555 16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Mari

GCC.serveis

neteges i brillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges
obres
Abillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

**93
555
12 21**

gccserveis@hotmail.com

Exposicions

Del 25/11 a l'11/1:

VIII Mostra de maquetisme nàutic. Escola de Maquetisme del Masnou

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou

Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

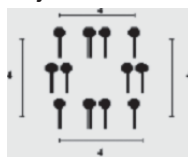
Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

L'enigma V.D.R.

Col·loca 12 llumins com indica la figura, de manera que hi hagi 4 llumins a cada costat.

Movent 4 llumins, fes que hi hagi 5 llumins a cada costat.

Plantejament:

Solució:

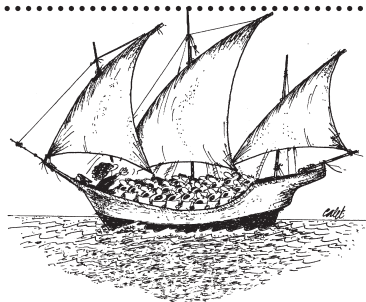
CURSETS DE GAITA

Informació a Gent
del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

CONCERTS DE NADAL DE LA CORAL XABEC

CONCERT DE NADAL PER A COR I ORQUESTRA

Dissabte 23 de desembre a les 20 a la Parròquia de Sant Pere del Masnou

Repertori de nadales populars i clàssiques

Direcció:

Montserrat Llagostera i Torrent

Concert a benefici de la Marató de TV3 i de Càritas Parroquial de Sant Pere

Hi col·labora:

Ajuntament del Masnou i Parròquia de Sant Pere

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la Coral Xabec. Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt.

Vine a provar la veu qualsevol dimarts de 9 a 2/4 de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Cap a la República

Un poble en marxa ni se suspèn ni s'atura.

ANC-AI Masnou Decidim · Desembre17 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

• 1/10.- Referèndum: 2.200.000 de vots. 400 col·legis precintats. 1.000 ferits per càrregues policials.

• 2/10.- Puigdemont reitera la validesa de l'10 i demana la mediació internacional.

• 3/10.- Aturada de País

• 4/10.- Rajoy tanca la porta a qualsevol negociació.

• 10/10.- El president assumeix el mandat del poble català. Diputats de Junts pel Si i la CUP signen la declaració d'independència i acte seguit se suspèn per emprendre un diàleg.

• 17/10.- Presó sense fiança per als presidents de l'ANC i Òmnium, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Manifestacions de rebuig al 155 i mostres de solidaritat amb els empresonats es repeteixen per tot el territori.

• 27/10: Declaració d'independència de Catalunya

• 28/10.- Aplicació de l'article 155. Cessament del Govern i d'un centenar d'alts càrrecs. Rajoy cedeix a la vicepresidenta les competències del president de la Generalitat i convoca eleccions pel 21D.

• 31/10.- El president de la República Catalana i part del govern legítim es desplaça a Brussel·les. Puigdemont afirma que accepta el desafiament democràtic del 21D, interpel·la Europa perquè "reaccioni" i convida el govern espanyol a respectar el resultat de les eleccions.

• 2/11.- La jutgessa decreta presó incondicional per Junqueras, Romeva, Turull, Rull, Dolors Bassa, Mundó, Forn i Puig.

El president i cinc consellers, des de Bèlgica, es neguen a assistir al judici. Constants manifestacions en favor de la llibertat dels presos polítics. L'ANC fa una crida a enviar cartes de suport als presos polítics.

• 3/11.- La jutgessa emet l'ordre internacional per capturar Puigdemont i els consellers que són amb ell.

• 5/11.- Puigdemont i els consellers es presenten davant la policia belga acompanyats dels seus advocats. "El Govern que està a l'exili i a la presó és el legítim i ha

de continuar sent-ho.

• 7/11.- 200 alcaldes viatgen a la capital europea per denunciar l'empresonament de mig Govern

• 8/11.- Aturada de país: Una jornada de lluita de frontera a frontera. Concentracions multitudinàries.

• 10/11.- El TS envia Carme Forcadell a la presó fins que pagui la fiança de 150.000 €. A la resta de membres independentistes de la mesa, 25.000€.

• La Caixa de Solidaritat paga les fiances de Carme Forcadell i dels membres de la Mesa del Parlament.

• 11/11/2017. Macro-manifestació a Barcelona: més de 3 Km de persones il·luminant el cel en defensa dels presos polítics catalans.

• Els presos polítics denuncien les condicions indignes amb què van ser tractats quan van ser detinguts i traslladats a les presons.

• 17/11.- La fiscalia belga rebutja l'acusació de corrupció i frena l'extradició exprés.

• Estan desmantellant la Generalitat: Els comptes intervinguts, en mans del *Ministerio de Hacienda*; els representants, destituïts i el parlament, dissolt; les comunicacions internes en castellà; s'han suspès lleis i la declaració d'independència.

• Som Escola defensa en un manifest el model educatiu català i crida a protegir-lo.

• Els mestres s'organitzen per defensar-se del 155. Volen preservar el model d'escola en català.

• Experts en dret penal de tot l'estat contraris a l'empresonament dels consellers.

• Eleccions 21D: Diferents candidatures independentistes per presentar-se a les eleccions. Diputats parlamentaris independentistes es reuneixen amb el President Puigdemont a l'exili. El president de l'ANC, serà el número dos de la llista Junts per Catalunya. Converses entre els grups independentistes per trobar punts en comú en els seus programes electorals.

Llibertat presos polítics!

SOLIDARITAT

CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

transferència per Internet

<http://caixadesolidaritat.cat>

Per banc

ES78 2100 5000 5102 0017 2439

ES41 3025 0002 4514 3338 9791

Pel justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

Diumenge, 3 de desembre, al patí de Can Malet

VERMUT PER LA LLIBERTAT

**Vermut per recaptar fons per la llibertat
dels presos polítics**

A 12 del migdia